

V minulom čísle časopisu sme sa s Dr. René Balákom, PhD., morálnym teológom, bioetikom, vysokoškolským pedagógom z Filozofickej fakulty Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave zhovárali o etickom hľadisku povinného očkovania. O tom, že rodičia majú prirodzené právo rozhodnúť o očkovaní detí. Dnes by sme radi upriamili vašu pozornosť na skutočnosť, že vývoj a výroba niektorých vakcín sa kauzálné spájajú s potratmi, pričom sa používajú aj geneticky modifikované vakcíny. To spôsobuje nielen medicínske otázky, ale do popredia vystupuje najmä principiálna bioetická, svetonázorová, ako aj náboženská dimenzia očkovania. Poďme sa preto pozrieť na temnú stránku vakcinácie, ktorá sa na Slovensku zamlčiava a ospravedlňujúco skresluje.

V KRUHU RODINY 6

TEMNÁ STRÁNKA POVINNEJ VAKCINÁCIE

Účelové využitie potratených ľudských plodov verzus sloboda svedomia a náboženská sloboda rodičov

Ako sa vyvíjali neetické vakcíny a v čom spočíva spojenie ich vývoja a výroby s potratmi?

Na začiatku procesu sa angažovali S. Gard z Karolinska Institutet v Štokholme, S. Plotkin a A. Girardi z Merck Research Institute a najmä L. Hayflick z Wistar Institut na Pensylvania University. Z hľadiska bioetiky je vývoj, výroba, ako aj aplikácia vakcín (najmä tá, ktorá je legislatívne nanútená), derivovaných z potratených ľudských plodov, eticky a morálne najzávažnejším problémom, ktorý spôsobuje turbulencie medzi odborníkmi i laikmi. Na Slovensku sa používajú najmä tieto neetické vakcíny, pričom vo svete je ich ešte viac: Piorix, ProQuad, Twin-Rix, Ambirix, Varivax, MMR VaxPro, Vaqta 25 a 50U, Avaxim 160U, MMR II, Havrix, Priorix Tetra. Niektoré z nich sú súčasťou povinného vakcinačného programu. Upozorňujem, že sa používajú aj rôzne obchodné názvy vakcín. Obľudnú a neľudskú biomedicínsku prax vývoja a výroby niektorých vakcín [1], ako aj ich aplikáciu nemožno nazvať inak ako medicínskym kanibalizmom a obchodom so smrťou, ktorý my rodičia platíme cez zdravotné poistenie. Svojimi peniazmi zo zdravotného poistenia komerčne podporujeme zločin mnohonásobnej vraždy nenarodených detí, ako aj komercializáciu pozostatkov týchto potratených detí. Medicína, ktorá má slúžiť životu a zdraviu, zabíja nenarodené deti, aby vyvinula a vyrobila preventívne (čiže nie terapeutické) produkty (vakcíny), o ktorých sa deklaruje, že ochraňujú zdravie a život detí v súčasnosti. Ukazuje sa, že z medicíny sa vytratil rešpekt a úcta voči ľudskému životu a ľudskej dôstojnosti zavraždených detí. Absentuje pokora voči celej pravde o biomedicínskych vývojových postupoch a o komerčnom využívaní potratov nenarodených detí farmaceutickým priemyslom. Ospevovanie nanucovaných povinných vakcinačných zásahov do detského or-

ganizmu, kde sa cielene akcentujú deklarované pozitíva a zamlčiavajú negatíva, vykazuje nečitu voči celej pravde. Medicína tak v mene služby zdraviu paradoxne slúži kultúre smrti. Všetky spomenuté vakcíny sú totiž vyvinuté a vyrobené z niektorých z bunkových línií alebo kmeňov (WI-26 VA4, Hamster, WI38, HEK – 293, MRC - 5, kultúra vírusu ružienky RA – 273). Všetky spomenuté používané bunkové línie alebo kmene pochádzajú z úmyselne potratených ľudských plodov, čiže prinajmenšom jedna zo zložiek používanej vakcíny má morálne nedovolený pôvod. Podľa údajov výrobcov vakcín je DNA z týchto potratených ľudských plodov prítomná aj vo vakcínach, čo však niektoré subjekty na Slovensku neustále nevedecky popierajú.

Myslím, že väčšina našej čitateľskej verejnosti a obávam sa, že aj tej odbornej, kým si neprečítala vaše slová, sa ani poriadne nezamyslela nad tým, čo sa skrýva za slovným spojením vakcína vyvinutá pomocou umelo potratených plodov.

Pamätám si na odmietavé reakcie odborníkov a laikov spred pár rokov, keď som po niekoľkoročnom skúmaní problému v roku 2011 verejne informoval o tejto bioetickej dileme na vedeckej konferencii. Avšak táto nepríjemná pravda je neoddeliteľnou súčasťou vakcinačnej praxe v globálnom rozmere. V súvislosti s vývojom a výrobou niektorých vakcín treba poukázať aj na zrealizované série potratov vykonaných s cieľom získať spomenuté bunkové kultúry (HEK - 293, WI-26 VA4, Hamster, WI-38, MRC-5, PER.C6) a živé vírusy (napr. RA-273). To znamená, že dané potraty museli byť logisticky zorganizované tak, aby sa zachovali biologicky živé tkanivá jednotlivých orgánov z potratených detí a následne aby boli k dispozícii výskumným tímom vedcov, ktorí vyvíjali

vakcíny. To si vyžaduje logistickú kooperáciu špecializovaných tímov a pracovísk. Viacero autorov prezentovalo dôkazy o tom, že celý ten proces bol strategicky a logisticky dobre premyslený a zorganizovaný. [2] Väčšina ľudí o tom ani nevie a keď sa to náhodou dozvedia, tak sú v šoku kam dospela dnešná medicína. Sú to doslova hrozná fakty, ktoré sa dočítate od autorov vakcín, ako aj od iných vedcov, ktorí informujú vo vedeckých a odborných článkoch o tom, ako prebiehal vývoj niektorých vakcín.

Môžete to opísať podrobnejšie alebo aspoň schematicky? Nie je veľa príležitostí, aby si čitatelia takéto informácie mohli prečítať priamo od odborníka.

Vhodným odborníkom by bol medicínsky špecialista napríklad na transplantáciu medicínu, ale schematické a zjednodušujúce vysvet-

FOTO SHUTTERSTOCK.COM

tí z medicíny je logické a jasné, že odobraté tkanivá tých detí museli byť biologicky živé, aby sa dali použiť na zamýšľané vedecké ciele, ktorými bol vývoj vakcíny napríklad proti ružienke, mumpsu a osýpkam.

Takže sa cielene hľadali ženy infikované ružienkou, ktoré by podstúpili potrat, pretože ich umelo potratené deti boli potrebné na vývoj vakcíny?

Vo vedeckej literatúre je zdokumentovaná realizácia viac ako 40 potratov len z dôvodu izolácie živého vírusu ružienky. Realizovalo sa to cielene, aby sa vedci dostali k živému vírusu a to sa u nás nevedecky zamlčiava a neustále popiera. Žiaľ, slovenskí imunológovia, vakcinológovia, pediatri, bioetici či teológovia si väčšinou neprečítajú desiatky vedeckých článkov o tom, ako sa konkrétne vakcína vyvíjala. Boli potrebné aj vhodné bunkové tkanivá z potratených detí, z ktorých by vyrobili bunkovú kultúru, na ktorej sa bude vírus ružienky množiť a ďalej pestovať pre výrobu vakcíny. Realizovali sa série potratov, o čom existuje množstvo odborných článkov vo vedeckých časopisoch. Samotné

bunkové kultúry pochádzajúce z potratených ľudských plodov nemožno používať donekonečna (ako sa často na Slovensku nevedecky tvrdí), ale len obmedzenú dobu, pričom to už pred desaťročiami konštatovali vedci, ktorí tieto kultúry vytvorili. Sú už aj relatívne novšie bunkové kultúry ako napríklad IMR-90 a PER.C6 a vyvíjajú sa ďalšie. Tieto odporné praktiky (minimálne z bioetického hľadiska) výskumníkov a vývojových pracovníkov, producentov neetických vakcín sa v bioetickej a teologickej rovine na Slovensku zamlčovali najmä pred rodičmi a verejnosťou až do roku 2011, keď som mal po návrate z vedecko-výskumného pobytu v Ríme na vedeckej konferencii v Trnave prvú prednášku na túto tému. Viem však o tom, že niektoré subjekty mimo medicínskej a mimo bioetickej sféry poukazovali na túto skutočnosť, za čo im patrí uznanie pri hľadaní pravdy. V tej dobe som asi naivne predpokladal, že poznatky o týchto skutočnostiach budú známe aspoň v odborných imunologických, vakcinologických alebo pediatrických kruhoch. Vychádzal som z predpokladu, že kvalifikovaní špecialisti a odborníci v tejto oblasti biomedicínskej vedy budú adekvátne vedecky oboznámení s celou šírkou problematiky vývoja a výroby vakcín, čo je podľa môjho názoru základným predpokladom pre ich odbornú činnosť vo vzťahu k pacientom. Je však aj možné, že niektorí jednotlivci o tom vedeli, ale verejne sa o tomto závažnom bioetickom fakte nielen mlčalo, ale sa to niektorými subjektmi dokonca popieralo a popiera až dodnes. Prekvapuje ma bagatelizácia, marginalizácia až ignorancia tohto bioetického problému najmä zo strany tých subjektov, ktorých profesionálnym poslaním je ochrana života. A tu nemám na mysli len lekárov s pediatrickou praxou. Lebo potratené dieťa sa nepriamo degraduje na vec a na tolerovaný prostriedok, pomocou ktorého možno dosahovať rôzne ciele (napr. aplikácia vakcíny s cieľom dosiahnutia deklarovanej ochrany zdravia detí, ktorej predchádzal vývoj vakcíny a obchod s vakcínami, a tomu všetkému predchádzali potraty nevinných detí).

Takže potratený plod sa v podstate stáva prostriedkom obchodu.

Legalizáciou potratu (skoro v celom priemyselne vyspelom svete) sa otvorili nové možnosti zvráteného globálneho biznisu s ľudským životom a to najmä v biomedicíne, ktorá má život a zdravie človeka zachraňovať. Lekári a vedci už dávno otvorili Pandorinu skrinku ovládania človeka a totalitnej moci človeka nad životom iného nevinného človeka, ktorého legálne (ale nemorálne) môžeme priamo či nepriamo použiť ako prostriedok na dosiahnutie nejakého cieľa. Na základe zločinu potratov sa vytvoril obrovský globálny biznis s niektorými vakcínami spojenými s odpornou násilnou smrťou desiatok nenarodených detí. Či sa to niekomu páči alebo nie, problém povinného očkovania sa kauzálne spája so zabíjaním nenarodených detí z dôvodu výskumu a výroby niektorých vakcín (na Slovensku sa to často ideologicky popiera). Aj vo svojom poslednom odbornom článku (z roku 2014) venovanom tejto delikátnej bioetickej dileme o používaní neetických vakcín odkazujem na autorov, ktorí už pred mnohými rokmi verejne prezentovali pravdu o pôvode niektorých vakcín. Už pred rokmi boli uverejnené dokumenty, v ktorých je zaznamenaná obľudnosť farmaceutic-

lenie je možné. Ak sa chce použiť nejaký orgán či tkanivo z potrateného dieťaťa na niektoré biomedicínske účely tohto charakteru, tak sa musí zabezpečiť, aby konkrétne tkanivo zostalo biologicky živé, lebo biologicky mŕtve tkanivo sa nedá použiť na tento cieľ. Sú špeciálne biomedicínske tímy ľudí, ktorí okamžite prevezmú konkrétne tkanivo alebo celé telo potrateného dieťaťa a zachovávajú ho v takom biologickom stave, aby sa mohlo použiť na vopred zamýšľané vedecké účely vývoja vakcíny. A to je principiálny bioetický problém: vo vedeckých a odborných časopisoch sa konštatuje, že sa pri vývoji vakcíny urobilo viac ako 80 potratov nevinných nenarodených detí. Priznali to už v šesťdesiatych a v sedemdesiatych rokoch minulého storočia samotní autori vakcín vo svojich vedeckých článkoch. Z hľadiska všeobecne známych kritérií a fundamentálnych vedomos-

FOTO SHUTTERSTOCK.COM

kého vývoja a celého logistického postupu, ako boli tieto vakcíny vyvinuté a vyrábané. To sú fakty, ktoré sa tu na Slovensku istým spôsobom vylesnili pomocou rafinovanej mediálnej technológie na okraj pozornosti pediatrov a rodičov. Zarámovala sa hlavná správa len o deklarovanom „dobro“ očkovania a správa o nežiaducich negatívnych škodlivých účinkoch očkovania sa odsunula mimo zorné pole pozornosti rodičov a lekárov. A správa o účelových potratoch pri vývoji vakcín do istého času ani neužrela svetlo mediálneho priestoru na Slovensku. Rozhodne nemožno povedať, že ide len o jedno zabité dieťa, ako som zachytil toto nepravdivé a ideologické tvrdenie v mediálnom priestore.

Oponenti skutočne argumentujú tým, že išlo o použitie tkanív „len“ z jedného umelo potrateného plodu.

Ak sa vo svete vedy popiera evidentný a overený fakt, tak to znamená pre danú osobu automatickú diskreditáciu. Zdá sa, že na Slovensku to u niektorých jedincov znamená pravý opak: paradoxne sa kvalifikujete medzi odborníkov. Z porovnania údajov vo vedeckej literatúre a niektorých „odborných“ názorov popierajúcich realitu sériových intencionálnych a účelových potratov (ktoré na Slovensku prezentovali niektoré subjekty), je každému súdnemu človeku jasné, kto klame rodičov a verejnosť. Na Slovensku sa ideologicky a ľživo tvrdí, že išlo len o jeden potrat dieťaťa (čiže spomína sa len posledný pokus, ktorý bol úspešný). Avšak autori, na ktorých sa odvolávam, poukazujú v odborných publikáciách z tej doby ako aj z neskoršieho obdobia na celé série cieľených potratov, na strategické naplánovanie celého toho procesu, na globálnu logistiku a spoluprácu. V čase, keď sa tie vakcíny vyvíjali, odborníci spolupracovali na vedeckej báze s pracoviskami vo viacerých krajinách. Čiže z vedeckej literatúry je zrejmé, že nejde o jeden potrat, ale o desiatky účelových potratov. Napriek jednoznačným vedeckým dôkazom sa na Slovensku stále objavujú smiešne pokusy o popieranie tohto konania počas vývoja niektorých vakcín.

Áno, takto sa to ospravedlňujúco prezentuje širokej verejnosti i lekárom...

To mi vzdialene pripomína biblickú situáciu, kde sa tvrdí, že je lepšie, ak jeden človek zomrie za ľud, akoby mal zahnúť celý národ. A kto a na základe čoho rozhodne, koho treba obetovať v budúcnosti, keď budú potrebné nové bunkové kultúry? Ak si človek preštuduje celý proces vývoja a výroby, tak mu je jasná kauzalita a etická podstata skutkov, ktoré boli vykonané v minulosti (potraty), ako aj ich súvislosť s dnešnou aplikáciou neetických vakcín (využitie a vyžadovanie dávnejšieho zločinu

potratov) našim deťom. V prípade vývoja a výroby niektorých vakcín sa proporcionalisticky vytvára falošná ilúzia vyššieho dobra, ktoré treba dosiahnuť aj za cenu potratených detí. Ako keby sa to zlo sériovej vraždy nevinných detí týmto spôsobom anulovalo. Avšak konkrétni ľudia počas vývoja a výroby vakcín (z hľadiska etiky) zavraždili mnoho nevinných, nenarodených ľudských bytostí. Z bioetického a náboženského hľadiska je potrat nenarodeného dieťaťa vždy nemorálnym zločinom vraždy. A tu sa v mene vedy a následne zisku z predaja vakcín, ako aj v mene deklarovaného dobra iných detí tento zločin zrealizoval, lebo právny systém považuje takéto konanie za legálne. V dnešnej dobe takéto konanie považuje nezanedbateľná časť ľudí za správne preto, lebo sú ovplyvnení myslením právneho pozitívizmu, kde právo určuje, čo je dobro a zlo. Ak právo legalizuje nejaké konanie, tak sa už ľudia nezamýšľajú nad tým, či je legálne konanie aj dobré z etického hľadiska. Predpokladajú totiž, že to tak je z dôvodu legalnosti tohto konania. Podľa môjho bioetického názoru je potratenie nevinných detí pri vývoji vakcín zločinom proti ľudskosti.

Hovorí, že sa to udialo preto, aby sme dosiahli kolektívnu imunitu, a preto sme povinní používať aj túto vakcínu. Kolektív ochránime, jednotlivcov sme obetovali...

Zvrátené kolektivistické myslenie je z hľadiska bioetiky extrémne marxistické, lebo sa kolektív neprirodzene povyšuje nad jednotlivca, tzv. verejné zdravie je viac ako zdravie konkrétneho človeka. Tejto zvrátenej ideológii sa legislatívnym násilím podriaďuje všetko. Preto teleologóvia proporcionalisticky zvažujú, ba dokonca rozhodujú, že vraj možno instrumentalisticky (ne)priamo vyžadovať (v závislosti od nesúhlasu/súhlasu s predchádzajúcimi potratmi) a využiť vraždu nevinných nenarodených detí pre deklarované dobro iných detí (želanú ochranu ich zdravia). Z kresťanskej či presnejšie z katolíckej perspektívy: týmto postojom sa popiera zásada, že ľudský život nemožno porovnávať s ničím, má neporovnateľnú hodnotu, čiže nemožno ho porovnávať s deklarovanou želanou ochranou zdravia súčasných žijúcich detí. Ak ide o etiku povinného očkovania, tak tam je množstvo argumentov: pošliapané ľudské práva a ľudská dôstojnosť ako základná kategória (aj biblickej) antropológie, nedotknuteľnosť ľudskej osoby, integrita osoby dieťaťa, právo (slobodný informovaný súhlas rodičov) a dôstojnosť rodičov – ich neodňateľná a nespochybniteľná autonómia, základné práva a dôstojnosť dieťaťa ako osobitne chránenej osoby (ochrana pred intoxikáciou), morálna povinnosť neškodiť pacientovi (toxická vakcína a negatívne účinky), sloboda svedomia a náboženského presvedče-

nia (ich uplatnenie v praxi) atď. Toto sú hodnoty evidentne spojené s ľudskou osobou jednotlivca, ktoré nemožno porovnávať s kolektivistickými bludmi marxizmu, ktorý (ako vidieť) prenikol aj do medicíny, kde sa tzv. verejné zdravie ideologicky a legislatívne nadraduje zdraviu jednotlivca. Rodičia na Slovensku sú legislatívne donucovaní štandardne používať aj vakcínu, ktorú vyvinuli a vyrobili neetickým spôsobom. To je evidentná nespravodlivosť v zmysle bioetiky, ako aj legislatívy.

Povyšovať deklarovaný cieľ ochrany pred niektorými chorobami nad hodnotu nevinného ľudského života a používať akékoľvek nemorálne prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa je eticky nesprávne a nemorálne. Vyratúvať pozitíva a negatíva a z výslednej záverečnej bilancie dôsledkov odvodzovať mravnosť konania je opäť nesprávne a nemorálne (konzekvenacionalizmus a proporcionalizmus odsúdený v encyklike *Veritatis splendor – Jas pravdy* – o niektorých základných otázkach morálneho učenia Cirkvi). Tieto omyly prenikli už dávnejšie do myslenia postmoderného človeka a dominujú mysleniu mnohých dnešných lekárov a bioetikov. Žijeme v epoche plnej paradoxov, v ktorej sú legálne viaceré morálne zvrátené veci, ba dokonca sa mylne považujú za jediné možné východisko. Myslenie dnešného človeka je poznačené spomenutým mravným relativizmom a teleologizmom, kde si dokážeme proporcionalisticky ospravedlniť akékoľvek nemorálne konanie. Najčastejšie argumentujeme šlachetnými dôvodmi, medzi ktoré nepochybne patrí želaná ochrana zdravia našich detí pred chorobami či nepodložená hypotéza o kolektívnej imunitě. To má veľmi silný emocionálny náboj pre mediálne manipulácie zo strany zdravotníckych a iných inštitúcií, ktorými sa zakrývajú negatívne skutočnosti.

Publikovaním týchto informácií nik z nás určite nechce poprieť, že ružienka je pre tehotné ženy a najmä pre ich nenarodené deti nebezpečné ochorenie.

Bolo by to nevedecké a v rozpore s biomedicínskou pravdou, ak by niekto popieral túto evidentnú realitu. Je pravda, že pri epidémiách ružienky (najmä v USA pred pár desaťročiami) sa rodilo mnoho postihnutých detí, nastávali aj spontánne potraty, čo je dobre zdokumentované v odborných biomedicínskych časopisoch. Ale my ľudia (vedci a odborníci z rôznych oblastí vedy čiže bioetiky, biomedicíny či biomedicínskeho práva, rodičia, ani štát) jednoducho nemáme morálne právo vyžadovať/využívať vykonanú vraždu nenarodeného, ani priamo či nepriamo súhlasiť so zločinom vraždy nenarodených detí, ktorého sa dopustil iný subjekt. Čiže ani ako rodičia nemáme právo nepriamo instrumentalizovať život nevinné ľudskej osoby a využiť ho (priamo či nepriamo) ako nástroj na dosiahnutie svojich cieľov. Z bioetického hľadiska je nemorálne využívať vraždu nenarodených nevinných ľudských bytostí v podobe výsledného efektu, ktorým je vakcína, pre dobro svojich detí dnes. To je normálny prirodzený mravný ľudský postoj. Nemôžeme porovnávať hodnotu života nenarodených zavraždených detí (obetovaných inými subjektmi na oltár vedeckého vakcinačného vývoja a výskumu) s preventívnou ochranou zdravia našich žijúcich detí. Takýmto neludskými krokmi sa vraciamе do obdobia totalitného nacizmu. V rámci rešpektovania slobody

svedomia rodičov a zohľadnenia univerzálne platných etických princípov má každý rodič nescudziteľné a neobmedziteľné právo urobiť vlastné slobodné rozhodnutie v tejto veci (očkovanie) a niesť zodpovednosť za svoje rozhodnutie vo svojom svedomí. **Štát nemá žiadne právo legislatívne nútiť rodičov, aby konali proti hlasu svojho svedomia alebo proti svojmu etickému a náboženskému presvedčeniu. To platí aj pre iné inštitúcie a autority, ktoré by chceli vyvíjať akýkoľvek nátlak na svedomie rodičov. Rodičia nemôžu byť nútení, aby cez svoje zdravotné poistenie podporovali nemorálny obchod z pozostatkami potratených ľudských plodov.**

Zhovárala sa

Renáta Krausová

Dokument *Donum vitae* nr. 4 (*Dar života*, dokument vydala Kongregácia pre náuku viery): „Mŕtve ľudské zárodky alebo plody, potratené úmyselne alebo neúmyselne, majú byť rešpektované ako telesné pozostatky ostatných ľudských bytostí. Zvlášť sa nemôžu stať predmetom mrzačenia alebo pitvy, ak nebola konštatovaná ich smrť a bez súhlasu rodičov alebo matky. Okrem toho vždy treba dodržiavať morálnu požiadavku, aby sa vylúčila akákoľvek spolupúť na umelom potrate a aby sa vyhlo nebezpečenstvu pohoršenia. Aj v prípade mŕtvych plodov, ako platí pre mŕtvolvy dospelých ľudí, každá komerčná prax sa musí pokladať za nedovolenú a má byť zakázaná“.

V uplynulých dvoch rokoch vydali etické stanoviská týkajúce sa povinného očkovania viaceré slovenské inštitúcie. V *Diétati* 1/2014 sme na základe žiadosti jedného z členov Etickej komisie MZ SR uverejnili *Uznesenie č. 43/51 „Etické aspekty povinného očkovania“* spolu s reakciou *Iniciatívy pre uvedenie si rizík očkovania*. Vo verejnosti však najviac rezonuje stanovisko k etickým otázkam povinného očkovania *Subkomisie pre bioetiku Teologickej komisie Konferencie biskupov Slovenska*, ktoré priamo zaväzuje rodičov zodpovednosťou a povinnosťou nechať deti zaočkovať aj vakcínou, ktorá je pripravená neetickým spôsobom. Stanovisko pritom o spôsobe prípravy vakcíny informuje len v skratke a skreslene. V pokračovaní nášho rozhovoru v ďalšom čísle časopisu sme sa preto pýtali bioetiky Dr. René Baláka aj na jeho postoj k tomuto stanovisku.

Dr. René Balák, PhD., je autorom bioetickej publikácie *Mysterium vitae – Život človeka v rukách človeka 2*. Okrem iných bioetických tém, ktorým sa autor venuje, vás dozaista zaujme aj viac ako 70-stranová kapitola *Povinná vakcinácia*. Bližšie informácie o publikácii možno získať cez portál www.theologiamoralis.info.

FOTO SHUTTERSTOCK.COM

ZDROJE

[1] Na ilustráciu uvádzam niekoľko článkov o spôsobe vývoja niektorých vakcín. Por. J.P. Jacobs et al. *Characteristics of a Human Diploid Cell Designated MRC-5*. In: *Nature* 227:1970 s.168; L. Hayflick - P. S. Moorhead. *The Serial Cultivation of Human Diploid Cell Strains*. In: *Experimental Cell Research* 25:1961 (December) s. 591n; L. Hayflick - S. Plotkin - R.E. Stevenson. *History of the Acceptance of Human Diploid Cell Strains as Substrates for Human Virus Vaccine Manufacture*. In: *Developments in Biological Standardization*. 68 :1987 s. 9 – 17; L. Hayflick. *History of Cell Substrates Used for Human Biologicals*. In: *Developments in Biological Standardization* 70:1989, s. 11–26; L. Hayflick - P. S. Moorhead. *The Serial Cultivation of Human Diploid Cell Strains*. In: *Experimental Cell Research* 25:1961, (December) s.618;

W. Nichols et al. *Characterization of a New Human Diploid Cell Strain, IMR-90* In: *Science* (April 1) 196.4285, 1977, 60; J.P. Jacobs - A.J. Garrett - R. Merton. *Characteristics of a serially propagated human diploid cell designated MRC-9*. In: *Journal of Biological Standardization*. Vol. 7, 2: 1979, ss. 113–122.
[2] Por. Plotkin S.A. *The History of Rubella and Rubella Vaccination Leading to Elimination*. In: *Clinical Infectious Diseases* 43:2006 (Supplement 3) ss. 164-168; L. Hayflick et al. *Preparation of Poliovirus Vaccines in a Human Fetal Diploid Cell Strain*. In: *American Journal of Hygiene* 75:1962 (March) ss. 240–258; Plotkin S.A. - Farquhar J.D. - Katz M. - Buser F. *Attenuation of RA27/3 rubella virus in WI 38 human diploid cells*. In: *American Journal of Diseases of Children*. 118: 1968 s.178-85; T. Collins. *The Vaccination Question*. In: *The Angelus. Journal of*

Catholic Roman Tradition. (February 2006) ss. 3 – 13. Ch. Beiswanger. *A Brief History of IMR-90*. In: *Cell Collections* 2003/2004: ss. 5–6, http://ccr.coriell.org/ccr/newsletter/CCRNews.pdf_4.pdf; R. Leiva. *A Brief History of Human Diploid Cell Strains*. In: *The National Catholic Bioethics Quarterly* Autumn 2006 ss. 443 - 451; A. Wong. *The Ethics of HEK 293*. In: *The National Catholic Bioethics Quarterly* (Autumn 2006) ss. 473 – 495; W. Nichols et al. *Characterization of a New Human Diploid Cell Strain, IMR-90* In: *Science* (April 1) 196.4285, 1977, 60; A. Sabchareon. *A New Vero Cell Rabies Vaccine: Results of a Comparative Trial with Human Diploid Cell Rabies Vaccine in Children*. In: *Clinical Infectious Diseases*. 29:1999 ss. 141–149; J.P. Jacobs et al. *Characteristics of a Human Diploid Cell Designated MRC-5*. In: *Nature* 227 :1970 ss. 168 – 170.

PRIDAJTE SA K NÁM AJ NA FACEBOOKU

www.facebook.com/mesacnikDieta

Zo sveta detí a rodičov.
Na veselú i vážnu
rodičovskú aj
partnerskú nôtu.

Váš sprievodca svetom tehotenstva, rodičovstva a detstva